

”مینی بچی - باپ آئی ہئے تمہیں اُسی سریشٹ کرم سکلائی، جس سین تہر
21 جنم کی بادشاہی کا ورثا لی سکو، اُتل اُکند راجیہ کی مالک بن سکو“

پرشن :- گرہستیوں اور سنیاسیوں کی کس ایک سِذانت میں بہت بڑا اُنتر ہئے؟
اُتر :- گرہستیوں کا سِذانت ہئے کہ پِچوان ضرور کسی نہ کسی روپ میں آئینگا اور
سنیاسیوں کا سِذانت ہئے کہ برہم کو یاد کرتی کرتی برہم میں لین ہو جائینگے۔ اب باپ
سمجھاتی ہئے برہم میں کوئی لین نہیں ہوتا۔ آتما امر ہئے وہ لین کُسی ہونگی۔ پِچوان
یَدی آئینگا تو ضرور تیچر بن کر سکيا دینگا۔ پریرٹا سین تو گیان نہیں دینگا نان۔

گیت :- تمہیں پاکی ہم نین....

اوم شانتی . مینی مینی روحانی بچوں نین یہ گیت سنا۔ روحانی بچی ہین کھتی ہئے کہ
بابا۔ بچی جانتی ہئے یہ بیکد کا باپ بیکد کا سک دینی والا ہئے اُرتات وہ سپی کا باپ ہئے،
اُنکو سپی بیکد کی بچی آتما لین یاد کرتی ہئے۔ کسی نہ کسی پرکار سین یاد کرتی ہئے
پرنتو اُنکو پتا نہیں ہئے کہ ہمکو اُس پر پتا پر ماتما سین کوئی بادشاہی لیني ہئے۔ تہر جانتی
ہو ہمکو جو باپ ستیگی وشو کی بادشاہی دیتی ہئے وہ اُتل، اُکند، اُڈول ہئے۔ وہ ہماری
بادشاہی 21 جنم قائم رھتی ہئے۔ ساری وشو پر ہماری راجائی رھتی ہئے، جسکو کوئی چین
نہیں سکتا، لوٹ نہیں سکتا ہئے۔ ہماری راجائی ہئے اُڈول کیونکہ وہان ایک ہین ڈرم ہوتا ہئے،
دویت ہئے نہیں۔ وہ ہئے ادویت راجیہ۔ بچی جب گیت سُنتی ہئے تو اپنی راجائی کا نشا بُڈی میں
آنا چاہیئی۔ اُسی اُسی گیت گھر میں رھنی چاہیئی، جس سین باپ اور ورثی کی جھٹ یاد آتی
ہئے۔ باپ کی یاد کی مستی کی گیت ہونی چاہیئی۔ تمہارا سپ ہئے گُپت۔ بڑی آدمیوں کی
تو بہت نان ہوتی ہئے، تمکو کوئی نان نہیں ہئے۔ تہر دیکتی ہو جس میں بابا نین پرویش کیئا
ہئے اُس پر پی کوئی نان کی بات نہیں ہئے۔ کپڑی آد سپ وہی ہئے۔ تہر بُڈی سین سمجھتی ہو
کہ بابا نین اِس پر ویش کیئا ہئے ہمکو یہ راجیہ پاگیہ دینی۔ یہ پی بچی جانتی ہئے کہ ساری
سرشتی میں اِس سمیہ جو پی منش ماتر ہئے، سپ دیہ ایمان میں آکر اُن رائیتیس کام کرتی ہئے،
اِس لیئی بی سمجھ کھا جاتا ہئے۔ سپکی بُڈی کو تالا لگا ہوتا ہئے۔ تہر کتنی سمجھدار، وشو
کی مالک تی۔ اُپی مایا نین بلکل بی سمجھ بناء دیتا ہئے، جو کوئی کام کی نہیں رھتی ہئے۔
باپ کی پاس جانی کی لیئی یگیہ تپ بہت کرتی ہئے پرنتو ملتا کچ نہیں۔ اُسی ہین ڈکی
کاتی رھتی ہئے۔ پرر آتما کو کوئی پی جانتی نہیں، سروویا پی کھ دیتی ہئے یہ پی کتنا
رانگ ہو جاتا ہئے۔ پتا اُکیر بُڈی میں نہیں آتا ہئے۔ کرکی کوئی کھتی پی ہئے، وہ پی کھنی
ماتر۔ اگر پرر پتا سمجھی تو بُڈی ایکدم چمک اونی۔ باپ سورب کا ورثا دیتی ہئے، وہ ہئے
ہیونلی گاد فادر قرہر کھینگی نہر کہ میں کیون پری ہئے! اب ہر مکتی جیون مکتی کُسی پاء
سکتی ہئے، یہ کسکی بُڈی میں نہیں آتا ہئے۔ اُپی تمکو سمجھ ملی ہئے۔ بابا نین ہمکو یہ
سمرتی دلائی ہئے، جب نئین دنیا، نیان پارت تا تو ہمارا راجیہ تا۔ ایک ہین مت، ایک ہین
پاشا، ایک ہین مہاراجا مہارٹی تی۔ ستیگ میں مہاراجا مہارٹی، تریتا میں راجا راٹی کھا جاتا

هئ. ڦر دواپر ۾ وام مارگ شروع هوتا هئ ڦر هرايڪ ڪي ڪرمون ڦر مدار هئ. ڪرمون اَنوسار ايڪ شير چور دوسرا ليتي هئ. اَپي باپ ڪهتي هئ مئن تمڪو اَنسي ڪرم سڪاتا هون جو 21 جنم بادشاهي هين پاتي رهينگي. ڀل وهان پي حد ڪا باپ ملتا هئ ڦرنتو وهان يهه گيان نهين رهتا ڪ يهه راجائي ڪا ورثا بيحد ڪي باپ ڪا ديئا هون هئ. ڦر دواپر سين راوڻ راجيه شروع هوتا هئ تو وڪاري سنڀنڌ هو جاتا هئ. ڦر جئسي جئسي ڪرم وئسا ڦل ملتا هئ. ديوتا وام مارگ ۾ چلي جاتي هئ. ڦر ستيگ ڪا سڀ خلاص هو جاتا هئ. ڦر ڪرمون اَنوسار جنم ليتي هئ. ڀارت ۾ پوجيه راجائين ٿي تو پوجاري راجائين پي ٿي. ستيگ ۾ راجا راڻي اوڙ ڀرجا سڀ پوجيه هوتي هئ. ڦر جب دواپر ۾ پڳتي شروع هوتي هئ تو يثا راجا راڻي تڻا ڀرجا پوجاري بن جاتي هئ. بڙي راجا جو سوريونسي ٿي وهي پوجاري بن جاتي هئ ڦر وئش ونسي بن جاتي هئ. اَپي تم وائيسليس بنتي هو. اُسڪي ڀرالبڌ ڦر 21 جنم چلتي هئ ڦر پڳتي مارگ شروع هوتا هئ. جو جو پوجيه ديوي ديوتا هوڪر گئي هئ. اُنهن ڪي مندر بناء ڪر اُنڪي پوجا ڪرتي هئ. يهه صرف ڀارت ۾ هين هوتا هئ. يهه 84 جنمون ڪي ڪهاڻي جو باپ سَناتي هئ. يهه پي ڀارتواسيون ڪي ليتي هئ. اوڙ ڌرم والي آتي هين باد ۾ هئ ڦر تو وڙڌي هوتي ڏير ڪي ڏير هو جاتي هئ. ورائتي پَن پَن ديوي ديوتائون ڪي رسم رواج ٿي، وهه ڀارت ڪي گروئون ڪي نهين هئ. آڌا ڪلڀ باد راوڻ راجيه شروع هوني سين ساري رسم رواج هين بدل جاتي هئ ڦر پوجيه سين پوجاري بن جاتي هئ. پوجا پي پهلِي اوپچاري ايڪ شو ڪي ڪرتي هئ. اُنڪي مندر بناتي هئ ڦر لڪشمي نارائڻ ڪي بنائينگي. ايڪ نين لڪشمي نارائڻ ڪا مندر بنايا تو دوسرا پي بنائينگي. ڦر رام سيتا ڪي مندر بناني لڱ ڀرينگي ڦر ڪلهيگ ۾ ديو گڻيش، هنومان، چنڊيڪا ديوي آڌ ڪي اُنڪي ديويون ڪي چتر بناتي رهتي هئ. پڳتي مارگ ڪي ليتي سامگري پي چاهيئي نان. جئسي بيج ڪتنا چوٽا هوتا هئ، جهاڙ ڪتنا بڙا هوتا هئ وئسي پڳتي ڪا وستار هو جاتا هئ. ڏير ڪي ڏير شاستر بنائي جاتي هئ. اَب باپ بچون ڪو ڪهتي هئ يهه پڳتي مارگ ڪي سامگري سڀ ختم هوني هئ. اَب مجهه باپ ڪو ياد ڪرو. پڳتي ڪا ڀرپاءُ پي بهت هئ نان. ناچ تماشا، گائن ڪيرتن آڌ ڪتنا خرچا ڪرتي هئ. اَپي باپ ڪهتي هئ مجهه باپ اوڙ ورثي ڪو ياد ڪرو. آڌي سَنتن ڌرم ڪو ياد ڪرو. اُنڪي ڀرڪار ڪي پڳتي تم جنم جنمانتر ڪرتي آئي هو. گر هست ڌرم والي هين پڳتي شروع ڪرتي هئ. سنڀاسيون ڪو تو پڳتي نهين ڪرني هئ. يگيه تڀ، دان پڻج، تيرت آڌ يهه سڀ گر هستيون ڪا ڪام هئ، نه ڪ سنڀاسيون ڪا. وهه هئ هين نورتي مارگ والي. اُنهن ڪي ليتي قاعدا هئ گهر بار چور جاءِ جهنگل ۾ رهنا اوڙ برهم تنو ڪو ياد ڪرنا. وهه هئ هين تنو گياني، برهم گياني. تنو اَتوا برهم ڪو هين ايشور ڪهه ديتي هئ. جئسي ڀارتواسي اصل ۾ هئ آڌي سَنتن ديوي ديوتا ڌرم ڪي. ڦرنتو هندستان ۾ رهتي هئ تو اَپنا ڌرم هندو سمجهه ليتا هئ. وئسي سنڀاسي پي، آتمائون ڪي رهنِي ڪي آستان تنو ڪو ڀرماٿما سمجهه ليتي هئ. برهم وا تنو ڪو هين ياد ڪرتي هئ. واسطو ۾ سنڀاسي جب ستوپرڌان هئ تو جهنگل ۾ جاڪر رهتي هئ، شانتي ۾. اَنسي نهين ڪ اُنهن ڪو برهم ۾ جاڪر لين هونا هئ. باپ ڪهتي هئ يهه اُنهن ڪا مٿيا

ڳيان هئ. لين ڪوئي هو نهين سگهي. آتما تو آوناشي هئ نان، وه ڪئسي لين هو سگهي هئ. پڳتي مارڳ ۾ ڪتنا ماڻا ڪوٽي رهي هئ. ڦر ڪهتي پڳوان ڪوئي نه ڪوئي روپ ۾ ڪپي آڪر ملينگا. آب ڪوئن رائيٽ؟ وه ڪهتي برهر سين يوڳ لڱاء ڪر برهر ۾ لين هو جائينگي. گرھست والي ڪهتي ڪ پڳوان ڪس نه ڪس روپ ۾ آئينگا. پنتون ڪو پاون بنائينگا. ائسي نهين ڪ اوپر سين پريڙا دواران هين سڪلائينگي. ٿيچر گهر بئي پريڙا ڪرينگا ڪيا! پريڙا آڪبر هئ نهين. پريڙا سين ڪوئي ڪام نهين هون. پل شڪر ڪي پريڙا سين وناش ڪها جاتا هئ پرنٽو هئ يه ڊراما ڪي نوٽڌ. انهن ڪو يه موئل آڊ بناني هين هئ. پريڙا ڪي بات هين نهين هئ. منش تو ڪه ڏيتي هئ ڪ پڳوان ڪي پريڙا سين سڀ هون هئ يا ڪهتي هئ ڪ شڪر ڪي آنڪ ڪلني سين پرلئ هو گئي. يه سڀ ڪهاڻيان هئ، آرٽ ڪچ پي نهين سمجهتي هئ. ڪسڪي پي مندر ۾ جائينگي تو ڪهينگي اچتر ڪيشوم.... آرٽ ڪچ نهين سمجهتي. ڪوئي پي اپني بڙون ڪي مهما نهين جاني هئ. ڌرم اسٽاپڪ ڪو گرو ڪه ڏيتي هئ. واسطو ۾ انڪو گرو ڪهنا رانگ هئ. ڪرائيسٽ ڪوئي گرو ٿوريئي هئ. وو تو صرف ڌرم اسٽاپن ڪرتي هئ. گرو انڪو ڪها جاتا هئ جو سدگتي ڪري. وه تو ڌرم اسٽاپن ڪرني آتي هئ. انڪي پڇاڙي انڪي ونسولي آتي هئ. سدگتي تو ڪسڪي ڪرتي هين نهين. تو انڪو گرو ڪئسي ڪهينگي. گرو تو ايڪ هين هئ، جسڪو سرو ڪا سدگتي ڏاتا ڪها جاتا هئ. پڳوان باپ هين آڪر سرو ڪي سدگتي ڪرتي هئ. مڪتي جيون مڪتي ڏيتي هئ. انڪي ياد ڪپي ڪس سين چوٽ نهين سگهي. منش هي پڳوان، هي ايشور ڪه ايڪ باپ ڪو هين ياد ڪرتي هئ ڪيونڪ وه هئ سرو ڪا سدگتي ڏاتا. باپ سمجهاتي هئ يه ساري رچنا هئ. رچتا باپ مئن هين هون سيڪو سک ديني والا. ورثا ديني والا ايڪ هين باپ نهرا. پائي پائي ڪو ورثا دي نهين سگهي. ورثا سڌا باپ سين ملتا هئ. مئن سڀي بيحد ڪي بچون ڪو بيحد ڪا ورثا ڏيتا هون اس ليئي هين مجهي ياد ڪرتي هئ هي پرماتما ڪميا ڪرو. سمجهتي ڪچ پي نهين.

باپ ڪهتي هئ مئن ڪوئي انهن ڪي پڪارني سين نهين آتا هون. يه تو ڊراما ۾ بنا هون هئ. ڊراما ۾ ميري آني ڪا پارٽ پي نوٽڌا هون هئ. انيڪ ڌرم وناش، ايڪ ڌرم ڪي اسٽاپنا وا ڪلهيگ ڪا وناش، ستيگ ڪي اسٽاپنا ڪرني هوتي هئ. مئن اپني سميه پر آپيهين آتا هون. يه پڳتي مارڳ ڪا پي ڊراما ۾ پارٽ هئ. آب جب پڳتي مارڳ ڪا پارٽ پورا هون هئ تب آيا هون هون، ڪلپ پهلپ پي بابا آپ برهما تن ۾ آئي ٿي. يه ڳيان آبي تمڪو ملتا هئ. ڦر ڪپي نهين ملينگا. يه هئ ڳيان، وه هئ پڳتي. ڳيان ڪي پراڻڊ هئ چڙهتي ڪلا. ڪها جاتا هئ سيڪنڊ ۾ جيون مڪتي. جنڪ ڪو سيڪنڊ ۾ جيون مڪتي ملي ٿي نان. يه پي آڪبر هئ. راڌي جاڪر انوراڌي بنتي هئ. جنڪ پي جاڪر ڦر سيتا ڪا باپ انو جنڪ بنتا هئ. اس ڳيان سين ايڪ ايڪ مثال دي رڪا هئ. سمجهتي ڪچ پي نهين هئ. ڪهتي هئ جنڪ نين سيڪنڊ ۾ جيون مڪتي پائي. ڪيا ڦر ايڪ جنڪ نين هين جيون مڪتي پائي؟ جيون مڪتي تو سڀ پاتي هئ نان. ساري وشو پاتي هئ. سدگتي وا جيون مڪتي ايڪ هين آڪبر هئ.

جيون مڪتي آرڻا جيون ڪو مڪت ڪرتي هئ اس راوڻ راجيه سين. بابا ڄانتي هئ بچون ڪي ڪتني ڏرڻي هو گئي هئ، بلڪل ڊڪي هو گئي هئ. انهن ڪي ڦر سڏگتي هوني هئ. پھلي مڪتي ۾ ڄاڪر ڦر جيون مڪتي ۾ آئيني. شانتي ڌام سين ڦر سڏام ۾ آئيني. يھ ڇڪر ڪا راز باپ نين سمجھايا هئ. باپ ڪهتي هئ اس سميه ساري سرشتي ڪا جھاڙ جڙجڙ پيو، تمپرڌان هو ڳيا هئ اس ليئي ڪوئي پي اپني ڪو آڊي سناتن ديوي ديوتا ڌرم ڪا سمجھتي نهين هئ. آڊي سناتن ديوي ديوتا ڌرم ڪي ٿي ڪيونڪ ديوتاين پوٽر ٿي. هم اپوٽر پنت اپني ڪو ديوتا ڪسي ڪهلائين! اس ليئي ڪها جاتا هئ ان وڪارون ڪو چورتي ڄائو. يھ وڪار آڏو آڏو ڪلپ سين رهي هئ. آب ايڪ جنر ۾ انڪو چورنا، اسر محنت لگتي هئ. محنت بگر ٿوريئي وشو ڪا مالڪ بنينگي. باپ ڪو ياد ڪرينگي تب هين اپني ڪو تر راجائي تلڪ ديتي هو آرڻا راجائي ڪي آڌڪاري بنتي هو. جتنا اچي ريت ياد ڪرينگي، شريمت پر چلينگي تو تر راجائون ڪا راجا بنينگي. پڙهائي والا ٿيچر تو آيا هئ پڙهائي. يھ پانڌالا هئ هين منش سين ديوتا بنني ڪي. نر سين نارائڻ بناني ڪي ڪتا سناتي هئ. يھ ڪتا ڪتني ناميگرامي هئ. انڪو امرڪتا، ستيه نارائڻ ڪي ڪتا ٿيجري ڪي ڪتا پي ڪهتي هئ. ڊيڪو گيت ڪتا اچا هئ. بابا همڪو وشو ڪا مالڪ بناتي هئ، جو مالڪپڻا ڪوئي لوٽ نه سڪي. ڪوئي آرڻ ڪڪ آڏو نهين هونگي. وهان وگهن ڪي ڪوئي بات هين نهين. اٿسا اٿل، اڪنڊ، پوٽر، سڪ شانتني ڪا راجيه پاء رهي هو. ڪلپ پھلي موافق هر پانچ هزار ورش باد ڀارت سورڳ بنتا هئ. تر ڄانتي هو هر سو ديوتا ٿي ڦر 84 جنر ليتي ليتي آڪريه بنتي هئ. ڦر هر سو ديوتا بنينگي. اسڪو ڪها جاتا هئ سوڌرشن چڪرڌاري. اچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارننڱ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

- (1) اپني آپڪو راجائي ڪا تلڪ ديني ڪي ليئي ياد ڪي محنت ڪرني هئ. سڀ وڪارون ڪو چور دينا هئ.
- (2) برهما باپ سمان ساڌارڻ اوڙ گپت رهنا هئ. ٻاهر ڪا ڦاٽ آڏو نهين ڪرنا هئ. اپني پوشيه راجائي ڪي نشي ۾ رهنا هئ.

وردان - ساڻي اوڙ ساڪي پن ڪي سمرتي دواران سڀ ٻنڌنون سين مڪت

هوني والي سرو شڪتي سمپن پو

سرو شڪتيون سين سمپن بن آڌينتا سين پري هوني ڪي ليئي دو شبد سڌا ياد رهي. ايڪ ساڪي دوسرا ساڻي، اس سين ٻنڌن مڪت اوستا جلدي بن ڄاينگي. سرو شڪتيوان باپ ڪا ساڻ هئ تو سرو شڪتيان ستهه پراپت هو جاتي هئ اوڙ ساڪي بن ڪر چلني سين ڪوئي پي ٻنڌن ۾ قسبنگي نهين. نيمت ماتر اس شير ۾ ره ڪر ڪرتويه ڪيئا اوڙ ساڪي هو گئي اسڪا وشيش اڀياس ٻڌائو.

سلوگن - اُھڙ اوڙ ھڙ دونو ڪي ڀڏ ھئ تو برھمڻ ڪي بجاء ڪتري ھو.